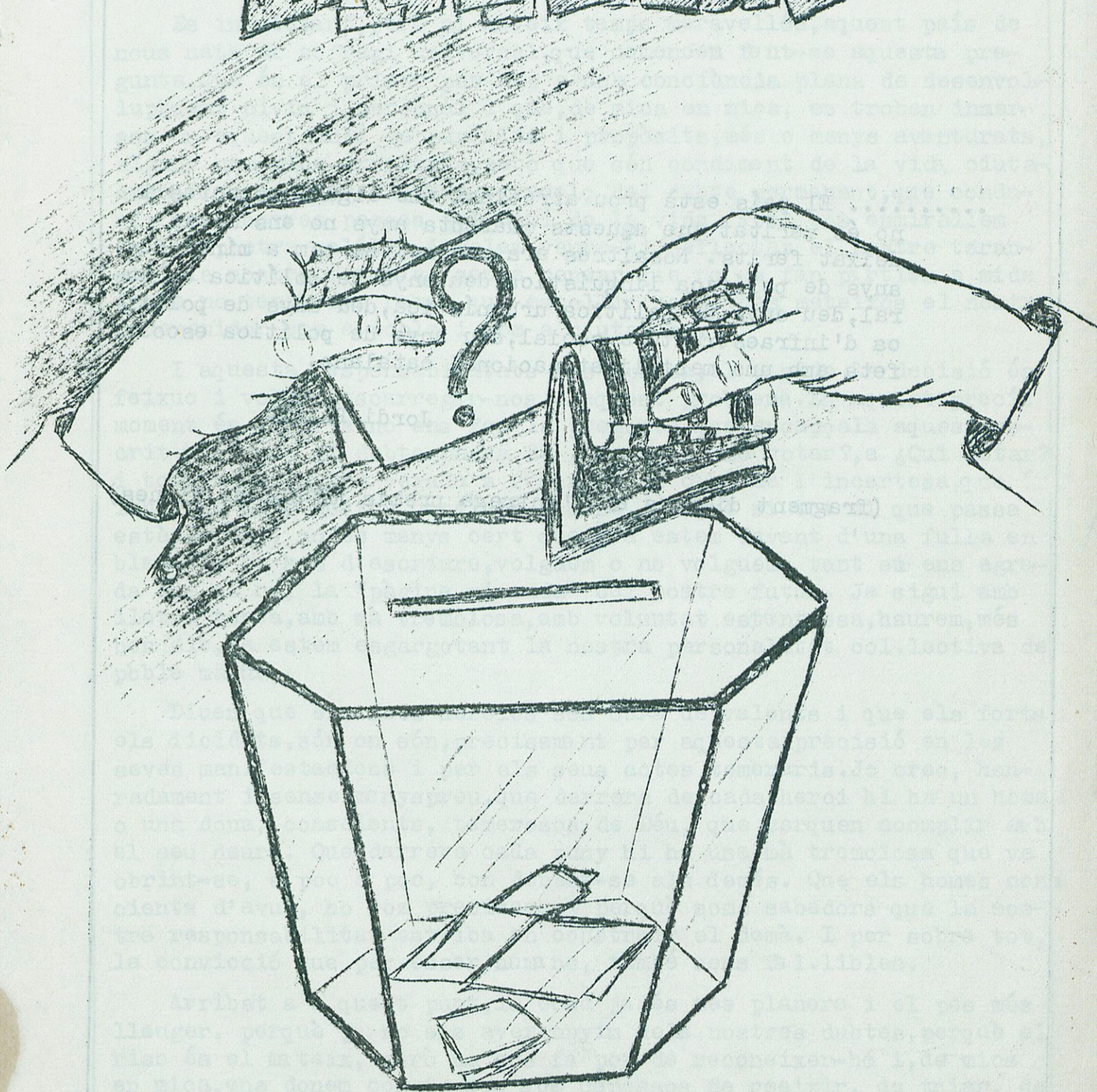

GERMANIOR

..... El país està prou atrotinat ens alguns aspectes i no és veritat que aquests quaranta anys no ens hagin deixat ferits. Nosaltres ara necessitem com a mínim, deu anys de política lingüística, deu anys de política cultural, deu anys de política urbanística, deu anys de política d'infraestructura social, deu anys de política escolar feta amb una mentalitat nacional catalana.

Jordi Pujol.

(fragment discurs en l'entrega premis RECULL de Blanes)

editorial

¿ VOTAR O NO VOTAR ? HEUS ACÍ EL DILEMA

Es inquietant, però al mateix temps meravellós, aquest país de nous nats al sufragi universal, que comencem fent-se aquesta pregunta, que és el primer pas cap a una consciència plena de desenvolupament cívic i personal i que, de mica en mica, es troben immergits en aquest doll de paraules i propòsits, més o menys aventurats, alguns una mica arriscats, però que són condiment de la vida ciutadana, fins assolir el punt agredolç del dubte permanent, que condueix les nostres passes pel camí de la vida. Tots ens enmirallem en l'espectre polític i volem veure-hi reflectat el nostre tarannà i la nostra fesomia, sense pensar que no es fan partits a mida i que no tenim més remei que escollir nosaltres mateixos el nostre esdevenidor com a poble i com a ciutadans.

I aquesta responsabilitats ens aplanen, el pes de la decisió és feixuc i volem descarregar-nos d'aquest problema. En aquest precís moment és quan ja no ens fem la pregunta que encapçala aquest escrit, sinó que el dubte passa de ¿ Votar o no votar?, a ¿ Qui votar? i tornem una altra vegada a recórrer el camí de l'incertesa, que és inherent a la nostra condició humana, perquè si tot el que passa està escrit, no és menys cert que ara estem davant d'una fulla en blanc on hi hem d'escriure, volguem o no volguem, tant si ens agrada com si no, la "pàgina viscuda" del nostre futur. Ja sigui amb lletra torta, amb mà tremolosa, amb voluntat estantíssima, haurem, més ben dit, ja estem esgargotant la nostra personalitat col·lectiva de poble madur.

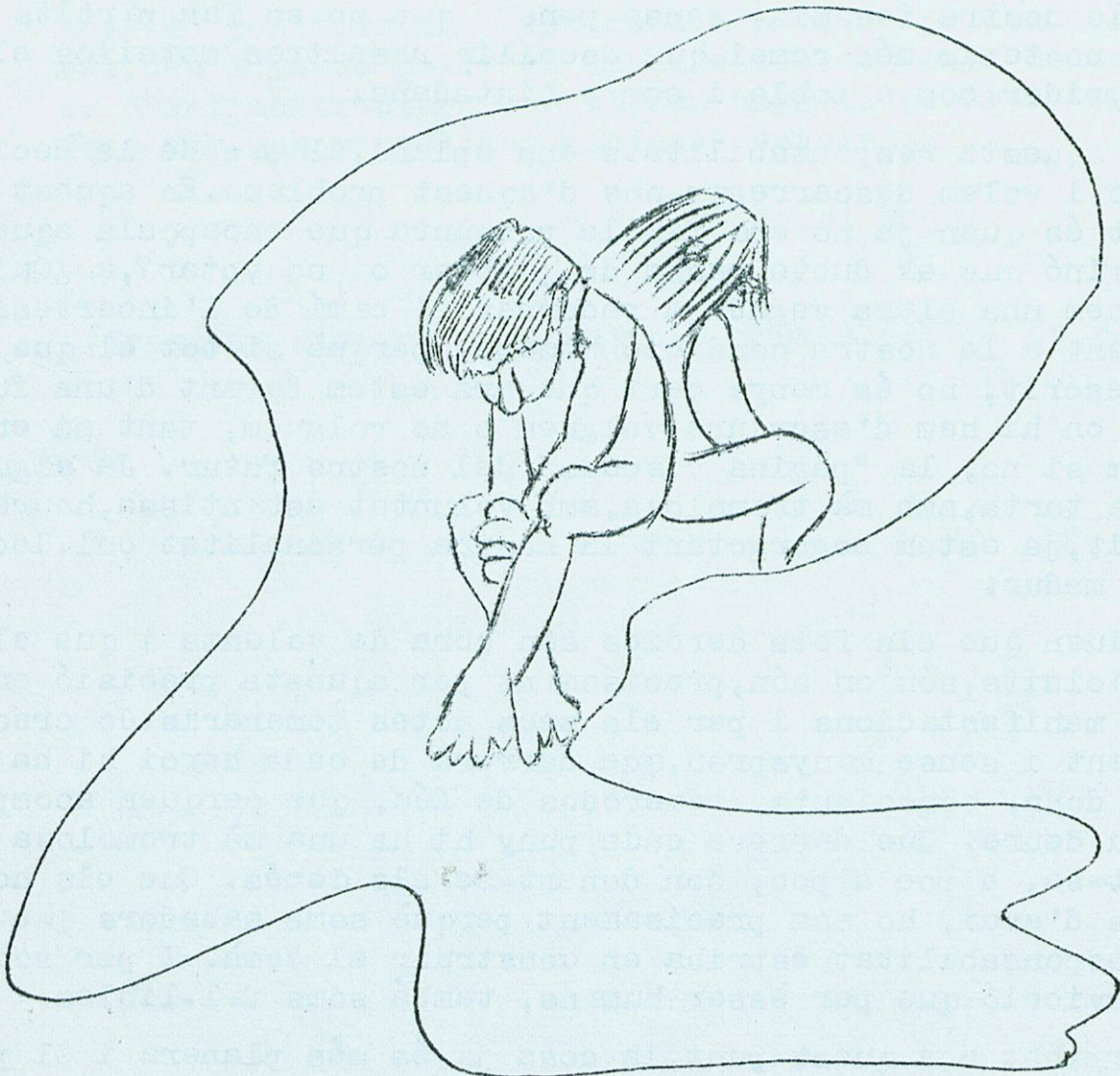
Diuen que els fets heroics són obra de valents i que els forts els dididits, són on són, precisament per aquesta precisió en les seves manifestacions i per els seus actes temeraris. Jo crec, honoradament i sense menyspreu, que darrera de cada heroi hi ha un home o una dona, conscients, temerosos de Déu, que cerquen acomplir amb el seu deure. Que darrera cada puny hi ha una mà tremolosa que va obrint-se, a poc a poc, con donant-se als demés. Que els homes conscients d'avui, ho som precisament perquè som sabedors que la nostra responsabilitat estriba en construir el demà. I per sobre tot, la convicció que per ésser humans, també som fal·libles.

Arribat a aquest punt, la cosa ja és més planera i el pes més lleuger, perquè ja no ens avergonyim dels nostres dubtes, perquè el risc és el mateix, però no ens fa por de reconèixer-ho i, de mica en mica, ens donem compte que som capassos de reeixir, de triar, de buscar un altre jo que s'assembli a nosaltres mateixos i que, ara

un, ara l'altre, anem fent pilot trobant la força que dóna la massa, el grup, el conjunt, el poble.

Aquí no es tracta de donar l'alternativa a ningú. Per política, no té perquè ésser forçosament fer partir. Cadascú ha d'escollir i arriscar-se perquè la societat li exigeix, li demana i per això pot triar el color que més li agradi. El que no podem fer es deixar de triar o que un altre ho faci per nosaltres, perquè ens hi juguen el futur de tots. Però en quant al dubte, o a la por d'equivocar-se, qui no enté, o és inconscient o s'enganya a ell mateix. Heus ací el meravellós dilema.

F.V.

US parla

L' ASSOCIACIO DE PARES DE FAMILIA

Aquesta vegada la nostra comunicació es centra a fets i activitats portats a cap per l'esmentada ASSOCIACIO, que encara que creiem són de domini públic, ja que dels nostres fills es tracta, convé que siguin aèrejats.

En primer lloc hem de fer constar l'èxit d'audiència, (per l'interès pedagògic que representen) de les conferències=col.loquis entre els senyors professors dels respectius cursos de E.G.B. amb els pares dels alumnes.

Ens tots ells s'ha posat de manifest com resulten de satisfactòries aquestes trobades, endemés del que són interessants, distretes i entretingudes.

Fins ara han estat des de "maternals" fins a arribar (recentment) al 4 art. curs, s'han fet sense interrupció.

Com a mostra de l'interès que han tingut en són les paraules dels pares (de molts pares) demanant que es realitzin més sovint. L'any que ve (si Déu vol) programarem un calendari a l'efecte a fi d'obtenir que cada curs hi pugui fer unes tres conferències: al principi de curs. a mitjans del mateix i a l'acabament. Així podrem seguir l'anar dels nostres fills durant cada curs de l'escola (sempre i quan poguem contar amb la col.laboració de tot el professorat).

Dintre de breus dies s'anunciarà la conferència del 7é curs a càrrec de la Sta. Cucala, que promet ser tan interessant com totes i amb temes no tocats fins el moment.

Com podeu observar no hi ha conferències senyalades pel que fa referència als cursos 5è i 6è. Lamentablement (a desgrat de l'interès posat per l'ASSOCIACIO de què no falles cap curs) les senyorettes encarregades dels mateixos Cursos no han accedit a realitzar-les ja que no les creuen d'interès per faltar solament un mes per l'acabament del curs escolar. I democràticament hem de respectar tots els parers i opinions, i, naturalment, no les podem obligar a realitzar-les. Acceptem la part de culpa que ens toca per no haver previst que el final de curs ja el teníem a sobre.

Ho sentim i d'una manera especial pels pares d'aquests alumnes, doncs l'experiència ens ensenya (recent encara la conferència última) l'agraïment que hauriem tingut els pares per aquesta reunió que aquest any no ha pogut ésser. ! Que un altre any sigui!

En segon lloc devem manifestar-vos que ens sentim satisfets de poder dir que les activitats dels dissabtes posades en marxa per l' ASSOCIACIO estant donant els resultats que hom n'esperava.

Com alguns ja sabreu fa uns quinze dies que la nostra "CORAL" escolar anà a Girona i al Teatre Municipal de dita ciutat ontingué un bon èxit amb la seva actuació. Ens hem d'alegrar tots i a la vegada lamentar que no fos de domini públic aquesta sortida ja que de segur s'hauria format una caravana de cotxes per anar cap a la ciutat del Ter a escoltar els refilets dels nostres petits rossinyols. ! Enhorabona a ells i al seu director i mestre!.

El bàsquet escolar igualment va endavant i oferint-nos victòries, tant en el que fa referència als nens com a les nenes. ! Felicitats!. Encara que sempre s'ha de tenir en compte que el que interessa més en deport és participar. Està clar que si hi ha victòries ! encara millor!.

També cal remarcar el fet d'haver-se celebrat un Torneig triangular de Cros-Urbà amb una excel.lent participació del nostre col.legi. D'Olot el prop passat dia 7 es tornà amb dues medalles, corresponents a un primer i a un segon lloc. El diumengr dia 15, (com molts tinguéreu ocasió de presenciar) a Besalú varen obtenir-s'en tres medalles, corresponents a un segon i dos tercers llocs.

! Enhorabona també als nostres futurs atletes per les medalles guanyades i per la gran participació. I, parlant de participació, ja hi ha inscrits uns seixanta per el proper dia 22 a Sta. Pau, finalitzant així aquest interessant triangular.

En tercer i últim lloc hem de comunicar que les classes de dibuix segueixen i van per bon camí. I continuarem.... sempre que alumnes ho desitgin i hi acudeixin atrets per l'afició o per propi gust.

S'havien interromput per falta d'alumnes durant alguns dissabtes.

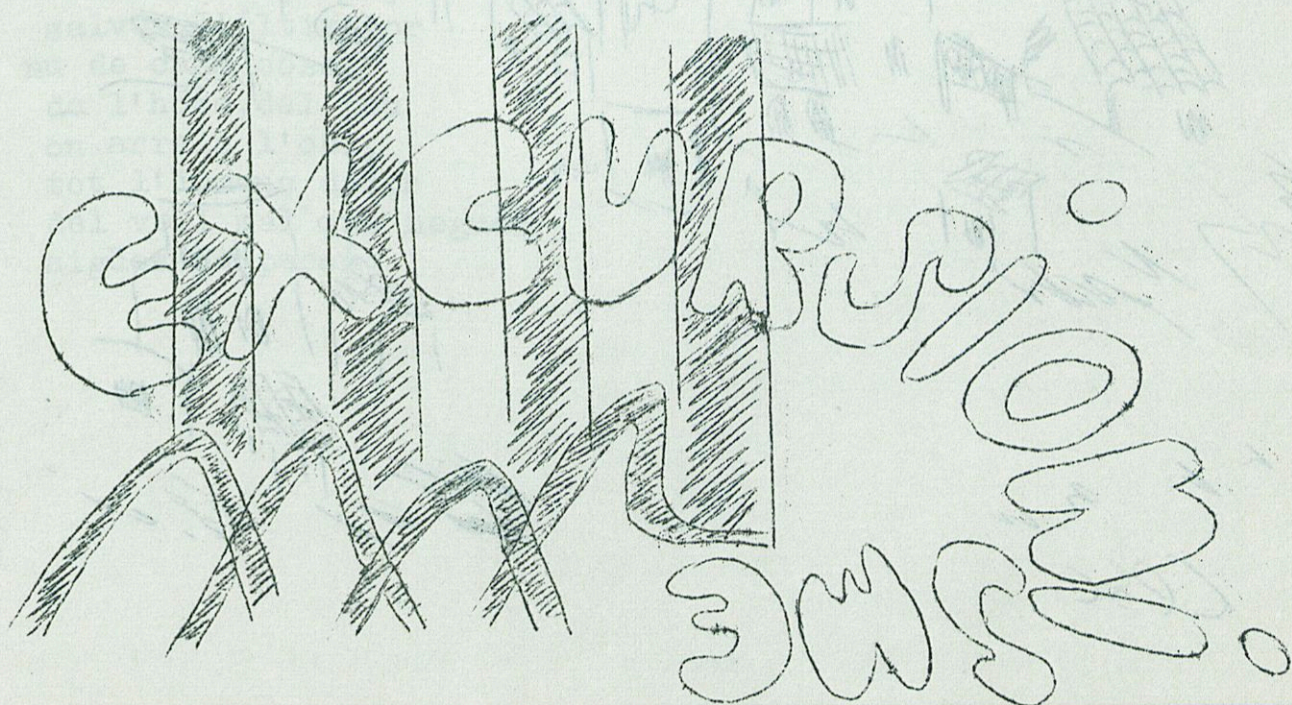
VERS EL IV CONGRÉS EXCURSIONISTA CATALA

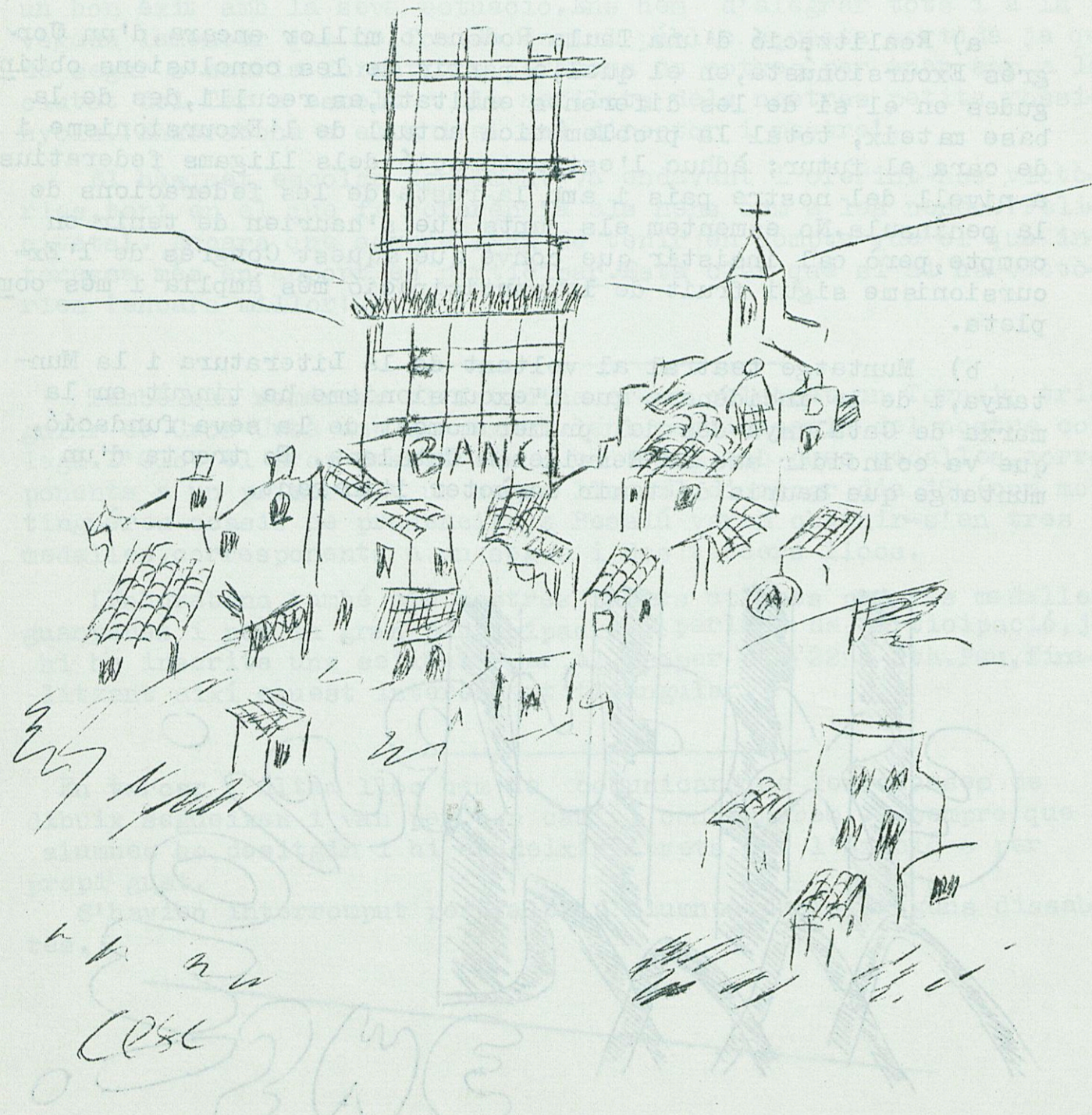
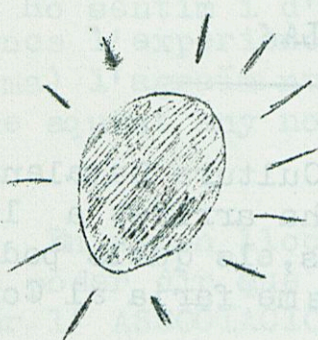
La comissió Excursionista del Congrés de Cultura Catalana, després de les diferents reunions de treball, ha arribat a la conclusió que convindria dur a terme dos actes, els quals podrien ésser la principal aportació que l'excursionisme faria al Congrés de Cultura Catalana.

Aquests són :

a) Realització d'una Taula Rodona o, millor encara, d'un Congrés Excursionista, en el qual, a partir de les conclusions obtingudes en el si de les diferents entitats, es reculli, des de la base mateix, total la problemàtica actual de l'Excursionisme i de cara el futur; àdhuc l'estructuració dels lligams federatius a nivell del nostre país i amb la resta de les federacions de la península. No esmentem els punts que s'haurien de tenir en compte, però cal insistir que convé que aquest Congrés de l'Excursionisme sigui fruit de la participació més àmplia i més completa.

b) Muntatge teatral al voltant de la Literatura i la Muntanya, i de la incidència que l'excursionisme ha tingut en la marxa de Catalunya des del primer moment de la seva fundació, que va coincidir amb la Renaixença Catalana. Es tracta d'un muntatge que hauria de tenir caràcter itinerant.

CESE

SALVADOR ESPRIU

LA PELL DE BRAU

Dintre del silenci
cerclat de remor,
pell de brau estesa
que trepitgen tots.
Quan aquells dits joves
l'alcin de la pols,
altament tremoli
damunt el repòs
dels qui l'estimàrem
parrac sangonós,
dels qui la servírem
en dies de dol.

El llunyà seguici
ara és ben a prop.
Al davant venia
cavall amblador.
Genet sense llavis
riu el nostre nom.
La freda paraula
sentim sense por,
car en l'esperança
salvem l'últim cor
nu de cada cosa,
de l'home, del peu
on arrela l'odi,
tot l'immens dolor
del vell mal que neguen
aigües de persó.

Dintre
el
Silenci

HA ARRIBAT L'HORA

Sí, amic llegidor: ha arribat l'hora d'anar a votar. Es qüestió d'anar-hi i de fer-ho bé.

Bastant de temps hem perdut queixant-nos de què les coses no anaven bé, precisament perquè no s'escollien els homes adients per a fer-les funcionar correctament. Tots teníem solucions per a fer bé el que creiem que no hi anava i tots coneixíem persones que (al nostre entendre) creiem que serien capaces de fer-ho millor que les que hi havien.

Però no es tocaven malgrat que moltes coses anaven de mal en pitjor, precisament perquè no hi havia control de cal classe. Solament en aquelles activitats i en aquells llocs on es trobava una persona capaç de connectar de debó amb els que aguantaven la direcció en un nivell superior hi podia haver un canvi o una esmena. D'altra manera, mentre el que governava el que fós estés a bé amb el cap superior feia i desfeia al seu arbitri, sense tenir més preocupació que el seu caprici o la seva utilitat.

Des d'ara endavant això no és podra fer. Els qui dirigeixin tindran responsabilitats davant els superiors i davant els inferiors. Davant els primers perquè els vigilaran la seva actuació i els exigiran responsabilitats. Davant els inferiors perquè com que els hauran elegit els exigiran el compliment de les promeses que havien fet abans (sempre que hi hagi possibilitats de portar-les a cap) i els denunciaran quan no busquin clarament el benestar majoritari.

Però per a fer això es necessari que coneguem a qui elegim i què es proposa fer el que busca un manament del poble. Que no ens deixem entabanar pel primer que passi i que sapiguem comprendre la possibilitat o la impossibilitat del que ens diguin els que demanen el nostre vot.

Hem d'estar capacitats per fer com la balança: decantar-nos pel que pesi més, pel que sigui més positiu. No pel que sigui més lluent sinó pel que sigui més segur, més durader. Hem d'estar segurs del què volem, de com aconseguir-ho i de qui ens hi pot ajudar millor.

Perquè encara que les eleccions es facin a períodes concrets de temps i podríem rectificar si ens haguéssim equivocat ningú ens rescabalaria del temps perdut. Massa que n'hem perdut fins ara !.

Ha arribat l'hora de pensar nosaltres i decidir-nos després de pensar. No de deixar que pensin per nosaltres i que nosaltres no fem més que seguir el pas que ens marquin. Hi hem d'ajudar tots a marcar el pas a seguir i ho hem de fer amb ple coneixement de la cosa per nosaltres mateixos.

Tenim probabilitats de conèixer les coses per a saber qui ens

entabana o qui de debó ens vol ajudar.

Tenim el vot propi que no hem de malgastar de cap manera. Hem de caminar tots plegats, convençuts. No que un vagin pel mig del camí i els altres mirin. No que ens demanin solament quan ens necessitem. Hi hem de ser sempre i tots a fer el nostre país i la nostra història.

votem

què , com , qui

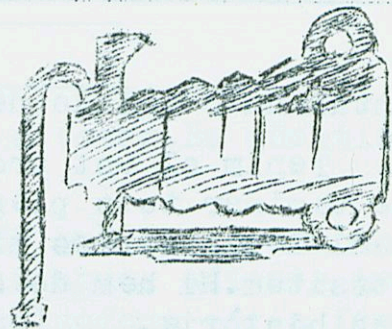
VOT

votem

què , com , qui

cartes

" CATALA : VOTA CATALUNYA!

Aquesta és una carta compromesa i malgrat que els diaris vagin plens d'escrits derivats d'aquest propòsit, m'agradaria saber escriure quelcom que anés més enllà dels conceptes botiflers i les paraules meloses.

Tenim moltes raons que ens conviden a pensar en el nostre esdevenidor com a país i, per contra, nosaltres estem més aferrats a la valoració del sostre nonjunt social i econòmic.

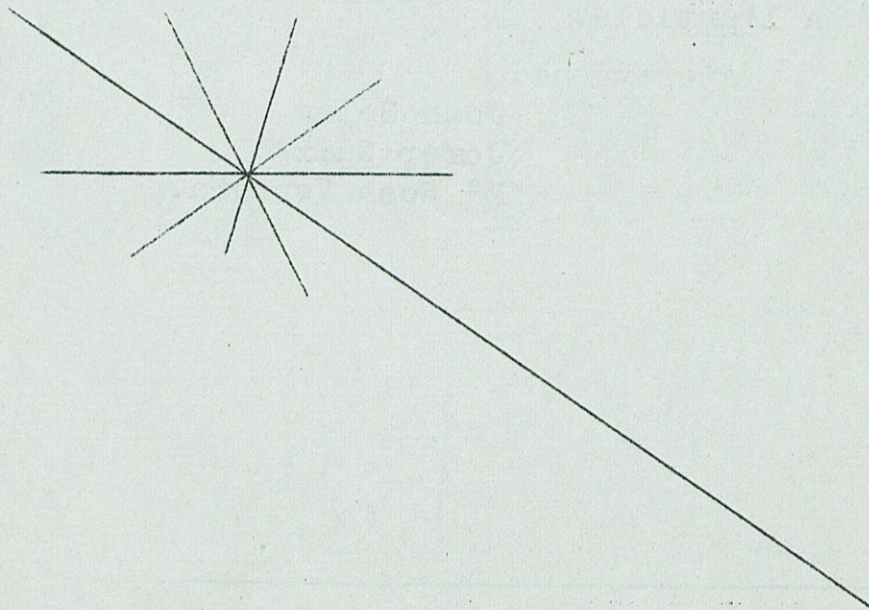
Per això, és bó considerar que, a nivell de societat, serem, més o menys, el resultat mimètic del nostre entorn i/ o la conseqüència d'un procés aglutinant del Mercat Comunitari, la defensa d'Occident i el quart poder referit al binomi, Europa-Africa. Això vol dir que el nostre esforç serà, com a molt, un sumant d'aquest procés irreversible, bé que evolutiu, que camina cap a una concentració de forces. E.U.A. i Amèrica del Sud; Rússia i Nord Europa i Nord Assia; Xina Sud Assia; Europa Sud Africa, com ja hem dit abans, que segurament arribarà més tard cap a una clarificació, encara més simplista. La societat espanyola doncs, segueix aquest mateix camí integrador, només a diferent nivell i a hores d'ara no és res més que libèl.lula del procés transitori cap a una societat europea d'interessos comuns. Tot són direccions obligades i l'entorn i el vehinatge hi juguen un paper preponderant. Si Europa, com a estat supranacional és democrata i socialitzant, tard o d'hora, nosaltres serem també lo que Europa vulgui fer-nos, i en la mateixa mesura que Polònia ho és en l'àmbit marxista. Aquest raonament ens condueix, que si bé hem de lluitar per tal d'aconseguir la democràcia, el problema és, i ja ho era de temps enllà, més de maduració, que d'oportunitat. El franquisme no podia, ni pot ara, deturar el curs dels aconteixements socio-econòmics, en moviment, que és com una mena de roldu imponent que esclafa tot allò que s'hi oposa.

Fins aquí, ens hem referit a la societat catalana o espanyola, tan se val, perquè l'una gira amb el mateix eix que l'altra, i el seu procés de gestació democràtica; però hem de referir-nos, principalment, a la nostra entitat com a país, i en aquest aspecte el problema és molt diferent. Aquí és on hem de triar, ja ara, el que volem ésser. Endemés i per sobre de democrates, europeus i espanyols, podem o no podem ésser catalans. En el temps són cinc sègles contra quaranta anys... En la història, un país conquerit i dominat per l'altre

En el govern, un país expoliat i mal administrat. En la cultura, un poble empresonat. En la llengua, uns homes fins ara muts. Aquestes deixalles que encara podem ensenyar com a brases cremades d'un passat esplendent, són un caliu etern de conquestes i victòries: Almo gàvers, Jaume I, Roger de Flor, Nàpols, Sicília, Cerdanya, Atenes i Neopàtria. Cultura, art, tradició. Raimón Llull, Aribau, Apel. les Mestres Gremis, Consolat de Mar, Consell de Cent, Generalitat. Fivaller i Companys. Pau Casals. Macià i Prat de la Riba. Casanoves i Carrasco Formiguera. Pallach. Això és Catalunya, soquerrimada i malmesa, que en tindrà un feix per poguer-se redreçar de l'esmicolament i duques dades : 1.471 i 1.938.

Tindrem democràcia. Tindrem conquestes socials. Tindrem Europa. Gairebé no tenim assegurat dèu d'ara. Però Catalunya és cosa nostra i la tindrem ara, si la volem ara. Altres cosees ens vindran donades del món estant. Catalunya, no. Catalunya si la volem, l'hem de guanyar una altra vegada. Encara una vegada més, Català : Si vols Catalunya..... Vota Catalunya!.

X.V.

cartes

al director

Senyor Sirector de GERMANOR :

Li agrairíem publicués aquestes quatre ratlles per assabentar als lectors de la revista que el sotasignats vàrem anar a fer una entrevista al senyor Batlle, senyor Pere Juano la i que a l'hora de publicar-la no ens hem entès en el concernent al que nosaltres crèiem ens va dir ell i el que ell creu haver dit.

Per tant hem decidit no es doni publicació a l'article.

Atentament.

Joan Soler
Josep Guix
Mª Rosa Ventura.

* COLONIES

cada any

COLONIES

a J. PERE

D'ASPUIG

ESCOLES = COLONIES

Butlletí d'informació
BESALU = ARGELAGUER

Exemplar nº 35

Març = Abril 1.977